

Arrest

nr. 209 014 van 7 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. WALDMANN die *loco* advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 18 januari 2016 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 22 januari 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 16 juli 2015 in Hongarije en op 6 augustus 2015 in Duitsland (Eurodac).

1.2. Op 29 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker in een aangetekende brief van 30 maart 2018 ter kennis werd gebracht is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 22/01/2016

U werd gehoord op 2 maart 2018 van 09.10 uur tot 12.05 uur op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, meester Magali Thomas loco Caroline Mommer, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pasjtoen van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp Kharwali, gelegen in het district Khogyani van de provincie Nangarhar.

De taliban kwamen in de zomer van 2015 naar uw huis en vertelden uw vader dat u zich bij hen moest aansluiten. Uw vader zei dat u niet thuis was, waarna de taliban vertrokken. U vertrok de volgende dag uit Afghanistan. U kwam aan in België op 18 januari 2016 en u vroeg op 22 januari 2016 asiel aan. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd er vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw geboorteplaats. Zo beweert u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u werd geboren in het dorp Kharwali en dat u er woonde vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan (Verklaring DVZ, vraag 5 en 10). Op het CGVS past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat u werd geboren in het dorp Wazir Tatang. Met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, beweert u dat u op de DVZ niet wist waar u geboren werd en dat u het pas na uw gehoor op de DVZ aan uw vader vroeg (CGVS, p. 5). Er kan evenwel niet worden ingezien waarom u op de DVZ steeds zou verklaren dat u geboren werd in het dorp Kharwali als u in werkelijkheid niet wist waar u geboren werd. Bovendien is het niet aannemelijk dat u niet wist waar u geboren werd tot u in België was en het aan uw vader vroeg.

Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat uw ouders ongeletterd zijn en u het hen nooit vroeg (CGVS, p. 5-6). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. U verklaart verder dat u zes of zeven maanden in Wazir Tatang woonde alvorens u met uw familie verhuisde naar Kharwali. Echter, gevraagd waarom jullie verhuisden, moet u opmerkelijk genoeg toegeven dat u het niet weet omdat u “het nooit vroeg” (CGVS, p. 6). Ook dit zet de geloofwaardigheid van uw beweringen op de helling.

Voorts komen uw verklaringen over de richting waartoe u moest bidden niet overeen met de beschikbare informatie. Immers, wanneer u wordt gevraagd in welke richting u moest bidden in uw dorp, antwoordt u dat u bad in de richting van de Qibla (richting Mekka). U beweert vervolgens dat de moskee de belangrijkste plaats in het dorp was en dat de moskeeën gebouwd zijn in de richting van de Qibla. Vervolgens gevraagd of de Qibla gelegen was in de richting van de zonsondergang, antwoordt u bizar ontkennend en beweert u dat de Qibla in de richting van de zonsopgang gelegen was (CGVS, p. 8). Immers, volgens de beschikbare informatie is de bidrichting in de provincie Nangarhar (en in heel Afghanistan) gericht naar het westen, en dus in de richting van de zonsondergang. Dat u foutieve verklaringen aflegt over de richting van de belangrijkste plaats in uw dorp en tevens de richting waarin u dagelijks meermaals moest bidden, zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Khogyani sterk op de helling.

Vervolgens werd vastgesteld dat uw verklaringen over de route naar het districtscentrum een ingestudeerd karakter vertonen. Zo is het zeer opmerkelijk dat u vlot acht dorpen in volgorde kan opnoemen op weg naar het districtscentrum, dit terwijl u er maar één keer geweest bent (CGVS, p. 6). Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat uw vader over die dorpen vertelde toen jullie naar het districtscentrum gingen (CGVS, p. 6-7). U verklaart zelfs dat u uw vader vragen stelde over deze dorpen voor u vertrok. Echter, gevraagd wat u weet over de acht dorpen die u opsomde, moet u toegeven dat u er niets over kan vertellen (CGVS, p. 7).

Wanneer u bovendien wordt gevraagd om te vertellen over de route naar uw school, een route van een uur tot anderhalf uur die u gedurende vijf jaar zo goed als dagelijks deed (CGVS, p. 4 en 15), komen uw verklaringen allerm minst doorleefd over. Immers, wanneer u wordt gevraagd om uw route naar uw school uitgebreid en in detail uit te leggen, kan u aanvankelijk enkel zeggen dat de moskee voor uw huis ligt, u eerst huizen tegenkomt en er verder twee winkels zijn (CGVS, p. 14-15). U kan weliswaar vertellen dat G.H. en M. de eigenaars waren van de winkels, maar u moet meteen daarna toegeven dat u niets over de eigenaars kan vertellen. Gevraagd om de route verder te beschrijven, kan u enkel het volgende zeggen: “Je overbruggt de stroom Loy Kwar, daar waren wat huizen, toen kwamen we aan de school, dat was een uur of anderhalf uur” (CGVS, p. 15). Wanneer u er vervolgens mee wordt geconfronteerd dat uw beschrijving zeer beknopt blijft voor een route van een uur tot anderhalf uur, kan u enkel zeggen dat de twee winkels ver van de moskee lagen. Echter, gevraagd om de route te beschrijven tussen de moskee en de twee winkels, antwoordt u naast de kwestie en kan u enkel herhalen dat er huizen gelegen waren als u de stroom overbruggt en dat u dan in de school aankomt (CGVS, p. 15). Het is evenwel niet aannemelijk dat u dermate weinig kan vertellen over de route naar uw school, die u nota bene vijf jaar lang zo goed als dagelijks beweert te hebben gevolgd.

Verder dient gezegd dat uw kennis van het vee dat uw familie bezat en waar u dagelijks voor moest zorgen, zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Zo verklaart u dat u de geiten liet grazen als u terugkwam van school en dat uw familie vijftien tot achttien geiten hadden, waarvan vier of vijf bokken. U antwoordt ook bevestigend wanneer u wordt gevraagd of u met de geiten fokte en beweert vervolgens dat geiten om de negen maanden bevallen (CGVS, p. 16). Echter, volgens de beschikbare informatie bedraagt de draagtijd van een geit 145 tot 152 dagen, ofwel ongeveer vijf maanden. Geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie, kan u enkel zeggen dat voor zover u zich kan herinneren, een geit negen maanden drachtig is. Wanneer u vervolgens opnieuw wordt geconfronteerd met de beschikbare informatie, kan u enkel zeggen dat het “ofwel negen, ofwel zes maanden is”. Vervolgens gevraagd waarom u dat niet eens met zekerheid kan zeggen, gelet op het feit dat u er dagelijks voor zorgde en uw familie actieve fokkers waren, kan u alleen zeggen dat u het bent vergeten omdat het lang geleden is (CGVS p. 16-17). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen.

Daarnaast geeft uw kennis van de landbouwbezigheden van uw vader blijk van fragmentarisch ingestudeerde kennis. Zo is het zeer opmerkelijk dat u aan het begin van het gehoor niet blijkt te weten welke de Afgaanse zomermaanden zijn en evenmin met zekerheid kan zeggen welke de koudste maanden zijn in uw regio, maar later op het gehoor wel perfect weet te zeggen wanneer de verschillende gewassen die uw vader cultiveerde, werden gezaaid en geoogst (CGVS, p. 5 en 18).

Wanneer u bovendien wordt gevraagd hoeveel grond uw vader had, moet u opmerkelijk toegeven dat u daar geen enkel idee van heeft omdat "u het nooit vroeg" (CGVS, p. 19). U kan evenmin bij benadering zeggen hoeveel uw vader verdiende met landbouw of hoe dat geregeld werd omdat u "het nooit aan uw vader vroeg en er niet over nadacht". Ook wanneer u vervolgens wordt gevraagd om te vertellen over de papaverhandel in Khogyani, mede gelet op het feit dat uw vader dit kweekte, moet u toegeven dat u er niets over kan vertellen (CGVS, p. 18 en 20). Gelet op het feit dat u de oudste zoon was is het evenwel zeer opmerkelijk dat u dermate weinig kan vertellen over de kern van de bezigheden van uw vader.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw kennis van omliggende districten zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Zo kan u slechts drie omliggende districten opnoemen: Sherzad, Hisarak en Chaparhar (CGVS, p. 8). Khogyani kent evenwel nog lange grenzen met de districten Surkhrod en Pachieragam. Wanneer u bovendien wordt gevraagd om de door u vernoemde omliggende districten te situeren, moet u bevreemdend genoeg toegeven dat u geen enkel omliggend district kan situeren (CGVS, p. 8). Ook wanneer u gevraagd wordt welke van de omliggende districten het dichtst bij uw dorp liggen, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 10-11). U verklaart verder dat de provincie Laghman "ver" ten noorden van uw dorp ligt (CGVS, p. 11). Echter, gevraagd of de provincie Laghman uw district begrenst, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 11-12). U kan evenmin zeggen welk district van de provincie Laghman ten noorden van uw dorp ligt (CGVS, p. 11). Dit is zeer bevreemdend, gelet op uw verklaringen waaruit kan worden afgeleid dat uw dorp Kharwali, dat niet op de beschikbare kaarten kan worden teruggevonden, in het meest noordelijke deel van Khogyani gelegen is. Zo ligt uw dorp dichtbij de dorpen Zangalyan en Tatang, die wel teruggevonden werden (CGVS, p. 6). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u niet eens blijkt te weten dat het district Qarghayi van de provincie Laghman op amper tien kilometer ten noorden van Tatang en Zangyalaan gelegen is en bovendien een lange noordelijke grens kent met uw district.

Ook is uw kennis van de verschillende Pasjtoenstammen in uw district bijna onbestaande. Immers, gevraagd welke de grootste Pasjtoenstammen zijn in Khogyani, kan u enkel zeggen dat er "verschillende stammen zijn". Echter, wanneer u de vraag opnieuw gesteld krijgt, kan u enkel zeggen dat Khogyani de grootste is (CGVS, p. 14). Aangezien uw district Khogyani heet, is het niet onlogisch dat u dit zegt. Wanneer u vervolgens voor de derde keer gevraagd wordt naar andere grote stammen, aangezien u zelf sprak over "verschillende stammen", komt u niet verder dan te zeggen dat er "veel stammen zijn", maar dat u er niets over weet (CGVS, p. 14).

Ten slotte kan u bijna niets vertellen over lokale persoonlijkheden. Zo somt u weliswaar vlot vijf mensen op uit uw district wanneer u naar belangrijke mensen wordt gevraagd: Haji Zaman, Haji Khair Mohammad, Jawid Zaman, Haji Aman en Sarjangai. Echter, u kan enkel zeggen dat Haji Zaman stierf in een zelfmoordaanslag in een dorp genaamd Chamthala. U kan verder niets meer over hem vertellen. Van Jawid Zaman kan u enkel zeggen dat hij in de provinciale raad zat. Verder weet u niets over hem. Van Sarjangai, volgens u de politiechef, weet u evenmin iets meer (CGVS, p. 21). Van Haji Aman kan u enkel zeggen dat hij de broer is van Haji Zaman. U kan verder niets meer over hem zeggen (CGVS, p. 21-22). Het is evenwel uiterst bevreemdend dat u zeer vlot vijf namen kan opnoemen van belangrijke mensen uit uw district, maar verder niets over ze kan vertellen. Temeer omdat u eerder al verklaarde dat u deze mensen kende omdat dorpingen over ze vertelden als er iets gebeurde (CGVS, p. 21). Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat u jong was en dat niemand er iets meer over zei (CGVS, p. 22). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Wanneer u vervolgens naar belangrijke mensen uit uw dorp wordt gevraagd, kan u enkel het dorpshoofd benoemen, Malik Shirin. Echter, gevraagd wat u over hem weet, kan u enkel algemeen zeggen dat het dorpshoofd tussenkwam bij conflicten. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om te beschrijven wat voor een persoon hij was, komt u evenmin verder dan te zeggen dat u zich "op deze moment niets herinnert" (CGVS, p. 22). Wanneer u tenslotte wordt gevraagd naar lokale talibancommandanten, die volgens uw verklaringen uw regio in handen hadden, somt u opnieuw vlot de leider en lagere commandanten op. Echter, gevraagd wat u van deze talibanstrijders weet, ontwijkt u tot tweemaal toe de vraag alvorens u niet verder komt dan te zeggen dat ze "de regio in handen hebben" (CGVS, p. 23). Ook dit zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Khogyani op de helling.

Het door u voorgelegde document, uw taskara, is niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien moet worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden.

Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 2 maart 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 1-2). U werd op het einde van het gehoor dd. 2 maart 2018 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 27). Echter, u heeft ervoor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen (CGVS, p. 27).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betwist de beoordeling in de bestreden beslissing aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij gaat vooreerst in op zijn kwetsbaar profiel omwille van zijn jonge leeftijd, gelet op het feit dat hij 17 jaar oud en dus minderjarig was toen hij in België zijn verzoek om internationale bescherming indiende en thans 19 jaar oud is. Hij meent dat rekening moet worden gehouden met dit kwetsbaar profiel en dat de behandeling van het dossier hieraan moet aangepast worden, ook al is hij thans niet langer minderjarig. Uit zijn persoonlijk onderhoud bleek dat verzoeker door zijn profiel bepaalde kennis niet heeft en moeite heeft om zijn omgeving in Afghanistan te herinneren, alsook dat hij de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud en de ernst van de procedure niet altijd begreep.

Verzoeker merkt bovendien op dat de commissaris-generaal zich bij het onderzoek naar de bewijswaarde van zijn taskara beperkt tot het verwijzen naar landeninformatie over corruptie in Afghanistan, doch niet aangeeft of zijn taskara werd onderworpen aan een "geïndividualiseerd onderzoek", dit in combinatie met zijn verklaringen. Hij stelt verder dat het voor verzoekers moeilijk is om veel documenten neer te leggen en citeert hierbij uit informatie van UNHCR, het boek "Overzicht van het Vreemdelingenrecht" van Luc Denys uit 2013 en rechtspraak van de Raad. Hij meent dat hem *in casu* het voordeel van de twijfel niet werd gegund en dat hem op basis van een gebrek aan informatie en documenten een gebrek aan medewerking wordt verweten. Verzoeker verkeert echter in de onmogelijkheid om meer medewerking te verlenen. Hij meent dat het aan de commissaris-generaal is om het gehoor aan te passen aan het profiel van verzoeker.

Verzoeker gaat verder in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing over zijn herkomst:

(1) Hij benadrukt dat hij na de confrontatie met zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn geboorteplaats tijdens het persoonlijk onderhoud eerlijk uitlegde dat hij na het interview bij aanvang van de procedure naar zijn vader had gebeld om de correcte informatie te vragen over zijn geboorteplaats. Hieruit kan verzoekers medewerking aan het onderzoek blijken. Verzoeker benadrukt verder dat, anders dan in de Westerse cultuur, in de Afghaanse cultuur ongeletterde personen vaak hun geboortedatum noch -plaats kennen.

(2) Verzoeker merkt op dat de commissaris-generaal zich bij de beoordeling van verzoekers ongeloofwaardige verklaringen over de bidrichting in zijn dorp, beperkt tot het verwijzen naar algemene informatie zonder bronvermelding, waardoor hij in de onmogelijkheid verkeert om deze informatie na te gaan.

(3) Verzoeker benadrukt dat zijn vader hem over de acht dorpen op weg naar het districtscentrum vertelde, zodat hij deze zich moeiteloos herinnert. Hij geeft aan dat de commissaris-generaal overgaat tot een *“eenzijdige en partijdige analyse”* door de kennis die verzoeker heeft als ingestudeerd te beschouwen. Hij geeft aan niet te begrijpen waaruit dit ingestudeerd karakter blijkt en geeft aan dat hij in dat geval meer kennis zou hebben over de dorpen zelf. De reden dat verzoeker slechts één maal naar het districtscentrum ging is onvoldoende om zijn verklaringen in twijfel te trekken.

Verzoeker wijst bovendien op de mogelijkheid dat de commissaris-generaal niet over de juiste of voldoende bronnen beschikt om een volledig beeld te krijgen van zijn regio van herkomst. De *protection officer* vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud immers dat hij de door verzoeker opgesomde dorpen niet kan vinden op de kaarten, waaruit blijkt dat deze kaarten niet altijd overeenstemmen met de realiteit in rurale regio's. Dat verzoeker dorpen opsomt die niet op de beschikbare kaarten terug te vinden zijn kan dan ook niet leiden tot het besluit dat verzoeker geen kennis heeft van zijn regio van herkomst.

(4) Verzoeker merkt op dat de commissaris-generaal oordeelde dat verzoeker vage verklaringen aflegde over zijn reisweg naar school, maar dat hij zelf niet over informatie beschikt die deze verklaringen kan bevestigen of ontkrachten. Hij meent dat de commissaris-generaal een subjectieve interpretatie geeft aan zijn verklaringen die op geen objectieve grond steunt. Verzoeker citeert bovendien uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat hij gedurende vijf jaar niet elke dag naar school ging.

(5) Wat betreft zijn landbouwkennis, citeert verzoeker uit zijn verklaringen, waaruit blijkt dat hij verklaarde dat geiten om de negen maanden bevallen. Hij bedoelde hiermee echter dat geiten om de negen maanden zwanger werden, waarvan zij onder meer vijf maanden draagtijd hebben. Verzoekers verklaringen over de draagtijd van geiten kan dan ook niet als foutief worden beschouwd. Hij merkt verder op dat hij al enige tijd uit Afghanistan is vertrokken en zich heeft moeten aanpassen aan een nieuwe cultuur en levensstijl, waardoor hij zich bepaalde elementen uit het leven in Afghanistan niet meer herinnert.

Verzoeker voert verder aan dat het gebrek aan kennis over de gewassen die zijn vader teelde kan verklaard worden door het feit dat hij zijn vader niet actief hielp, maar dat hij wel in staat was tijdens het persoonlijk onderhoud om deze gewassen op te sommen. Verzoeker citeert verder uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat zijn kennis van de Afghaanse kalender niet onbestaand is en conform is aan zijn profiel.

(6) Verzoeker voert aan dat zijn beperkte kennis van de omliggende districten en provincies kan verklaard worden door het feit dat hij nog jong was toen hij in Afghanistan leefde en dat hij opgroeide in een ongeletterde familie. Hij merkt verder op dat, indien hij zoals de commissaris-generaal oordeelt bepaalde kennis zou ingestudeerd hebben, hij ook de omliggende districten zou ingestudeerd hebben.

(7) Zijn beperkte kennis van belangrijke lokale persoonlijkheden kan volgens verzoeker verklaard worden door het feit dat hij een *“eenvoudig leven”* leidde en niet dagelijks bezig was met politieke of socio-economische zaken in zijn dorp en district. Hij kon wel enkele namen geven van lokale persoonlijkheden omdat hij al van hen had gehoord, maar kon hier geen verdere informatie over geven.

In hoofddorpe vraagt verzoeker de vluchtelingenstatus, omdat hij een gegronde vrees voor gedwongen rekrutering heeft door de taliban. Hij meent dat hij voldoende elementen heeft aangereikt die tot de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent kunnen doen besluiten, maar dat deze niet werden onderzocht door de commissaris-generaal. Hij citeert uit informatie van Human Rights Watch en UNAMA over de gedwongen rekrutering van minderjarige kinderen in Afghanistan. Verzoeker beroept zich tevens op het voordeel van de twijfel en geeft een theoretische toelichting hieromtrent. Hij stelt dat hem dit voordeel foutief niet werd toegekend omdat er overhaaste conclusies werden getrokken uit verzoekers gebrek aan kennis van zijn regio van herkomst.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging, foltering en onmenselijke en vernederende behandeling enerzijds en anderzijds omdat hij zich bevindt in een uitzonderlijke situatie van willekeurig geweld en zijn aanwezigheid op het grondgebied een reëel gevaar vormt voor zijn leven of zijn persoon.

Hij voert aan dat de situatie in Afghanistan recent nog beschouwd werd als zorgwekkend en citeert uit informatie van Reliefweb en Amnesty International. Hieruit blijkt dat het aantal burgerslachtoffers stijgt en in 2015 een piek heeft bereikt en dat de veiligheidssituatie en georganiseerde terugkeer van Afghaanse verzoekers alarmerend is.

Verzoeker voert verder aan dat zijn herkomst niet in twijfel wordt gebracht, gezien zijn broer hierom de subsidiaire beschermingsstatus heeft gekregen, en dat de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag geen reden vormt om zijn nood aan subsidiaire bescherming niet te onderzoeken. Hij voert verder aan dat situatie in zijn regio van herkomst, de provincie Nangarhar, zeer onrustwekkend is. Hij citeert hierbij uit informatie van Amnesty International, UNAMA, het artikel *“Resettling nearly half a million Afghans in Nangarhar: The consequences of mass return of refugees”* van Fazal Muzhary van 12 mei 2017 en EASO. Hij verwijst nog naar andere recente veiligheidsincidenten in zijn regio en besluit hieruit dat hierbij grotendeels burgerslachtoffers vallen, waardoor er sprake is van willekeurig geweld.

Verzoeker citeert ten slotte uit informatie van Landinfo met betrekking tot de veiligheidssituatie in verzoekers district van herkomst, Khogyani.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen. Hij licht toe als volgt:

“Het CGVS heeft de afkomst en nationaliteit van verzoeker duidelijk eenzijdig geanalyseerd : de tegenpartij heeft maar enkele elementen uit het verhoor genomen om haar beslissing te motiveren die allemaal tegen verzoeker spelen. Het CGVS heeft de andere positieve elementen uit het verhoor helemaal niet opgenomen in haar beslissing (bijvoorbeeld het feit dat hij het exacte aantal dagen kent tussen het ontvangen van de verschillende dreigbrieven). De beslissing neemt dus niet alle elementen uit het verhoor op en is heel partiaal.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS dus ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.

In dergelijke omstandigheden moet verzoeker opnieuw verhoord worden door de tegenpartij. Bij past het om de bestreden beslissing te vernietigen.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen over zijn leefomgeving en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal over zijn ingestudeerde en ontoereikende kennis van zijn regio.

In zoverre verzoeker de bevindingen van de commissaris-generaal tracht te minimaliseren door te verwijzen naar zijn kwetsbaar profiel, gezien hij slechts negentien jaar oud is en nog minderjarig was toen hij uit Afghanistan vertrok, merkt de Raad op dat zelfs van iemand van jonge leeftijd en beperkte scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat verzoekers jonge leeftijd niet betekent dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zou verhinderen om de vragen van de *protection officer* te begrijpen en zijn directe omgeving en leefwereld te herinneren en omschrijven. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker extensief werd ondervraagd over zijn regio van herkomst, met vragen die aansloten bij zijn eigen leefwereld en profiel, zodat verzoeker niet aantoonde dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker stelt verder dat hij omwille van zijn jonge leeftijd de ernst van de procedure niet begreep, doch de Raad merkt op dat dit hem niet ontslaat tot de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust.

Gelet op het geheel van de overwegingen in de bestreden beslissing over zijn herkomst, heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn jonge leeftijd.

De bestreden beslissing merkte terecht op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn geboorteplaats, daar hij bij aanvang van de procedure verklaarde geboren te zijn in Kharwali en hier zijn hele leven woonde (DVZ-verklaring, stuk 20, p. 4), en tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij geboren is in Wazir Tatang en na zes maanden naar Kharwali verhuisde (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5). Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen dat hij na het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken contact had met zijn vader, die hem hierover de correcte informatie gaf. Hij gaat er echter aan voorbij dat de bestreden beslissing terecht motiveerde dat dergelijk verweer geen afdoende verschuiving biedt voor zijn tegenstrijdige verklaringen hierover. Waar verzoeker aanvoert dat de geboorteplaats en -datum in Afghanistan een minder belangrijke rol spelen dan in de Westerse cultuur, merkt de Raad op dat dit een louter blote bewering betreft die niet gestaafd wordt door concrete elementen of gegevens. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker niet op de hoogte zou zijn van zijn werkelijke geboorteplaats. De Raad merkt op dat de medewerkingsplicht van verzoeker vereist dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas, en dat hij deze elementen, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn nood aan bescherming, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Verzoeker kan aldus niet gevolgd dat uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud hierover blijkt dat hij zijn volle medewerking verleende aan het onderzoek.

De bestreden beslissing oordeelde terecht dat verzoekers verklaringen dat de bidrichting in zijn regio van herkomst in de richting van de zonsopgang was (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8), tegenstrijdig zijn met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 19, nr. 4), waaruit blijkt dat de bidrichting in verzoekers regio van herkomst ten westen en zich dus in de richting van de zonsondergang bevindt. Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal zich baseert op algemene informatie zonder bronvermelding, waardoor hij in de onmogelijkheid verkeert om deze informatie na te gaan. De Raad stelt echter vast dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich baseert zich in het administratief dossier bevindt, zodat verzoeker weldegelijk in de mogelijkheid verkeert om deze na te gaan. Verzoeker toont in zijn verzoekschrift echter niet aan dat deze informatie niet correct of niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken, zodat hij met zijn algemene kritiek deze informatie niet dienstig kan weerleggen.

De bestreden beslissing merkte verder terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker de acht dorpen onderweg naar het districtscentrum weet op te sommen, terwijl hij verder niets over deze dorpen kan vertellen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6-7), hetgeen zijn verklaringen een ingestudeerd karakter geeft. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen dat zijn vader hem over deze dorpen vertelde, doch de Raad merkt op dat het hierdoor temeer ongeloofwaardig is dat verzoeker geen verdere kennis zou bezitten van deze dorpen. Verzoeker kan aldus niet gevolgd worden in zoverre hij aanvoert dat zijn beperkte kennis over deze dorpen het niet-ingestudeerde karakter van zijn verklaringen bevestigt. Verzoekers verweer dat de commissaris-generaal niet over de juiste of voldoende bronnen beschikt over verzoekers regio van herkomst omdat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* de opgesomde dorpen niet terugvindt op de kaart, kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen waaruit genoegzaam blijkt dat verzoekers verklaringen hierover een ingestudeerd karakter vertonen.

De Raad treedt daarnaast de commissaris-generaal bij dat verzoekers verklaringen over de weg die hij volgde naar zijn school, vaag en ondoorleefd zijn. Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal niet over informatie beschikt die zijn beschrijving hierover kan bevestigen of ontkrachten, doch de Raad stelt vast dat redelijkerwijze van verzoeker, die verklaarde dat de route van zijn huis tot aan de school 1 à 1,5 uur duurde (*Ibid.*, stuk 5, p. 4-5), meer doorleefde verklaringen kan afleggen over deze route, zelfs wanneer zich op deze route enkel de plaatsen zouden bevinden die verzoeker beschreef. Verzoekers verweer dat hij verklaarde dat hij niet elke dag naar school ging kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling, temeer daar verzoeker verklaarde vijf jaar lang naar deze school geweest te zijn (*Ibid.*, stuk 5, p. 4).

De bestreden beslissing oordeelde verder met reden dat verzoekers kennis van het vee en de landbouwbezigheden van zijn vader lacunair is.

Verzoeker voert aan dat hij verklaarde dat geiten om de negen maanden bevallen, maar hiermee bedoelde dat zij om de negen maanden zwanger worden, waarvan zij vijf maanden draagtijd hebben. Dit verweer kan echter niet dienstig worden aanvaard. Indien dit het geval was, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker dit zo zou hebben aangegeven tijdens het persoonlijk onderhoud, *quod non*. De Raad wijst erop dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde "(...) En ze bevallen elke 9 maanden.", waarop de *protection officer* stelde "Zolang is een mens zwanger, en koeien. Maar geen geiten", waarop verzoeker antwoordde "Ofwel 9 of 6 maanden. Eén van die twee." Verzoekers verklaringen zijn aldus duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. De Raad merkt op dat verzoekers verklaringen hoe dan ook tegenstrijdig zijn met de landeninformatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat geiten een draagtijd hebben van vijf maanden (Landeninformatie, stuk 19, nr. 3). De Raad is van oordeel dat van verzoeker, als zoon van een veehouder en landbouwer, die verklaarde dat hij hielp met de geiten te hoeden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 14) redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij hierover gedetailleerde en correcte verklaringen aflegt. Verzoekers blote bewering dat hij zich dergelijke zaken niet meer herinnert omdat hij zich in België heeft aangepast aan een nieuwe cultuur en levensstijl, is niet aannemelijk en biedt geen afdoende verschoning voor zijn onwetendheid hierover.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij over voldoende kennis over de Afghaanse kalender beschikt, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing terecht vaststelde dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet wist wat de Afghaanse zomermaanden en de koudste maanden in zijn regio zijn, terwijl hij wel gedetailleerd wist in welke maanden de verschillende gewassen die zijn vader cultiveerde werden gezaaid en geoogst (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 18). Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden dat zijn kennis van de Afghaanse kalender overeenstemt met zijn profiel, gezien redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij de maanden kan situeren aan de hand van de seizoenen. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers verklaringen hierover een ingestudeerd karakter vertonen. Bovendien kan, gelet op verzoekers kennis over de zaai- en oogsttijden, bovendien worden verwacht dat hij meer kennis heeft over het aantal gronden dat zijn vader bezit, en de papaverteelt in zijn district, gelet op het feit dat zijn vader dit teelde. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan hierover geen kennis te hebben omdat hij zijn vader niet actief hielp, doch de Raad is van mening dat dit geen afdoende verschoning biedt voor zijn beperkte kennis hierover, temeer nu zijn verweer andermaal klemmt met zijn uitgebreide kennis van de zaai- en oogsttijden van de gewassen die zijn vader cultiveerde.

Waar verzoeker bovendien zijn kennis over de omliggende districten en provincies rond zijn dorp tracht te minimaliseren door te verwijzen naar zijn jonge leeftijd en het feit dat hij opgroeide in een ongeletterde familie, merkt de Raad andermaal op dat verzoeker hiermee niet aantoonde dat hij niet in staat zou zijn om zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven en te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, elementaire en direct waarneembare zaken hieromtrent. De Raad merkt hierbij bovendien op dat verzoeker verklaarde dat hij tot de vijfde graad naar school geweest is (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij ook via deze weg meer informatie kreeg over de omliggende districten. Verzoeker kan niet gevolgd worden aldus in zoverre hij aanvoert dat zijn beperkte kennis over deze districten het niet-ingestudeerde karakter van zijn verklaringen bevestigt, gezien dergelijke vaststellingen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn regio van herkomst ondermijnen.

De bestreden beslissing oordeelde eveneens in rechte dat verzoeker onvoldoende kennis heeft van lokale persoonlijkheden in zijn regio van herkomst. Verzoeker merkt op dat hij enkele namen kon geven omdat hij hier al van had gehoord, maar verder geen informatie kon geven omdat hij niet bezig was met politieke of socio-economische zaken. De Raad is echter van oordeel dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat, indien hij namen van lokale persoonlijkheden opsomt, hij iets meer over deze personen kan vertellen, temeer daar hij tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij andere dorpelingen over hen hoorde vertellen als er iets gebeurde (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 21). Verzoekers verweer kan dan ook niet dienstig worden aanvaard.

De Raad is aldus van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn taskara niet werd onderworpen aan een "geïndividualiseerd onderzoek", doch de bestreden beslissing louter wijst op de corruptie van documenten in Afghanistan, dient te worden benadrukt dat de commissaris-generaal, en dus ook de Raad, een zeer ruime

appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontszeggen. In de bestreden beslissing werd dan ook pertinent en omstandig gemotiveerd waarom aan verzoekers taskara iedere bewijswaarde werd ontszegd, gelet op het feit dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen, en de relatieve bewijswaarde van documenten afkomstig uit Afghanistan. Verzoekers verweer dat hij er niet in slaagde om meer documenten neer te leggen, en dat dit geen afbreuk kan doen aan zijn geloofwaardigheid is irrelevant. Verzoeker kreeg gedurende de procedure immers de gelegenheid om middels zijn verklaringen zijn daadwerkelijke regio van herkomst aan te tonen, doch de bestreden beslissing oordeelde terecht dat verzoekers verklaringen hieromtrent ongeloofwaardig zijn en dat de door hem neergelegde taskara de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet vermag te herstellen.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd er vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw geboorteplaats. Zo beweert u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u werd geboren in het dorp Kharwali en dat u er woonde vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan (Verklaring DVZ, vraag 5 en 10). Op het CGVS past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat u werd geboren in het dorp Wazir Tatang. Met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, beweert u dat u op de DVZ niet wist waar u geboren werd en dat u het pas na uw gehoor op de DVZ aan uw vader vroeg (CGVS, p. 5). Er kan evenwel niet worden ingezien waarom u op de DVZ steeds zou verklaren dat u geboren werd in het dorp Kharwali als u in werkelijkheid niet wist waar u geboren werd. Bovendien is het niet aannemelijk dat u niet wist waar u geboren werd tot u in België was en het aan uw vader vroeg. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat uw ouders ongeletterd zijn en u het hen nooit vroeg (CGVS, p. 5-6). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. U verklaart verder dat u zes of zeven maanden in Wazir Tatang woonde alvorens u met uw familie verhuisde naar Kharwali. Echter, gevraagd waarom jullie verhuisden, moet u opmerkelijk genoeg toegeven dat u het niet weet omdat u “het nooit vroeg” (CGVS, p. 6). Ook dit zet de geloofwaardigheid van uw beweringen op de helling.

Voorts komen uw verklaringen over de richting waartoe u moest bidden niet overeen met de beschikbare informatie. Immers, wanneer u wordt gevraagd in welke richting u moest bidden in uw dorp, antwoordt u dat u bad in de richting van de Qibla (richting Mekka). U beweert vervolgens dat de moskee de belangrijkste plaats in het dorp was en dat de moskeeën gebouwd zijn in de richting van de Qibla. Vervolgens gevraagd of de Qibla gelegen was in de richting van de zonsondergang, antwoordt u bizar ontkennend en beweert u dat de Qibla in de richting van de zonsopgang gelegen was (CGVS, p. 8). Immers, volgens de beschikbare informatie is de bidrichting in de provincie Nangarhar (en in heel Afghanistan) gericht naar het westen, en dus in de richting van de zonsondergang. Dat u foutieve verklaringen aflegt over de richting van de belangrijkste plaats in uw dorp en tevens de richting waarin u dagelijks meermaals moest bidden, zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Khogyani sterk op de helling.

Vervolgens werd vastgesteld dat uw verklaringen over de route naar het districtscentrum een ingestudeerd karakter vertonen. Zo is het zeer opmerkelijk dat u vlot acht dorpen in volgorde kan opnoemen op weg naar het districtscentrum, dit terwijl u er maar één keer geweest bent (CGVS, p. 6). Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat uw vader over die dorpen vertelde toen jullie naar het districtscentrum gingen (CGVS, p. 6-7). U verklaart zelfs dat u uw vader vragen stelde over deze dorpen voor u vertrok. Echter, gevraagd wat u weet over de acht dorpen die u opsomde, moet u toegeven dat u er niets over kan vertellen (CGVS, p. 7).

Wanneer u bovendien wordt gevraagd om te vertellen over de route naar uw school, een route van een uur tot anderhalf uur die u gedurende vijf jaar zo goed als dagelijks deed (CGVS, p. 4 en 15), komen uw verklaringen allerminst doorleefd over. Immers, wanneer u wordt gevraagd om uw route naar uw school uitgebreid en in detail uit te leggen, kan u aanvankelijk enkel zeggen dat de moskee voor uw huis ligt, u eerst huizen tegenkomt en er verder twee winkels zijn (CGVS, p. 14-15). U kan weliswaar vertellen dat G.H. en M. de eigenaars waren van de winkels, maar u moet meteen daarna toegeven dat u niets over de eigenaars kan vertellen. Gevraagd om de route verder te beschrijven, kan u enkel het volgende zeggen: “Je overbrugt de stroom Loy Kwar, daar waren wat huizen, toen kwamen we aan de school, dat was een uur of anderhalf uur” (CGVS, p. 15). Wanneer u er vervolgens mee wordt geconfronteerd dat uw beschrijving zeer beknopt blijft voor een route van een uur tot anderhalf uur, kan u enkel zeggen dat de twee winkels ver van de moskee lagen.

Echter, gevraagd om de route te beschrijven tussen de moskee en de twee winkels, antwoordt u naast de kwestie en kan u enkel herhalen dat er huizen gelegen waren als u de stroom overbrugt en dat u dan in de school aankomt (CGVS, p. 15). Het is evenwel niet aannemelijk dat u dermate weinig kan vertellen over de route naar uw school, die u nota bene vijf jaar lang zo goed als dagelijks beweert te hebben gevolgd.

Verder dient gezegd dat uw kennis van het vee dat uw familie bezat en waar u dagelijks voor moest zorgen, zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Zo verklaart u dat u de geiten liet grazen als u terugkwam van school en dat uw familie vijftien tot achttien geiten hadden, waarvan vier of vijf bokken. U antwoordt ook bevestigend wanneer u wordt gevraagd of u met de geiten fokte en beweert vervolgens dat geiten om de negen maanden bevallen (CGVS, p. 16). Echter, volgens de beschikbare informatie bedraagt de draagtijd van een geit 145 tot 152 dagen, ofwel ongeveer vijf maanden. Geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie, kan u enkel zeggen dat voor zover u zich kan herinneren, een geit negen maanden drachtig is. Wanneer u vervolgens opnieuw wordt geconfronteerd met de beschikbare informatie, kan u enkel zeggen dat het "ofwel negen, ofwel zes maanden is". Vervolgens gevraagd waarom u dat niet eens met zekerheid kan zeggen, gelet op het feit dat u er dagelijks voor zorgde en uw familie actieve fokkers waren, kan u alleen zeggen dat u het bent vergeten omdat het lang geleden is (CGVS p. 16-17). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen.

Daarnaast geeft uw kennis van de landbouwbezigheden van uw vader blijk van fragmentarisch ingestudeerde kennis. Zo is het zeer opmerkelijk dat u aan het begin van het gehoor niet blijkt te weten welke de Afghaanse zomermaanden zijn en evenmin met zekerheid kan zeggen welke de koudste maanden zijn in uw regio, maar later op het gehoor wel perfect weet te zeggen wanneer de verschillende gewassen die uw vader cultiveerde, werden gezaaid en geoogst (CGVS, p. 5 en 18). Wanneer u bovendien wordt gevraagd hoeveel grond uw vader had, moet u opmerkelijk toegeven dat u daar geen enkel idee van heeft omdat "u het nooit vroeg" (CGVS, p. 19). U kan evenmin bij benadering zeggen hoeveel uw vader verdiende met landbouw of hoe dat geregeld werd omdat u "het nooit aan uw vader vroeg en er niet over nadacht". Ook wanneer u vervolgens wordt gevraagd om te vertellen over de papaverhandel in Khogyani, mede gelet op het feit dat uw vader dit kweekte, moet u toegeven dat u er niets over kan vertellen (CGVS, p. 18 en 20). Gelet op het feit dat u de oudste zoon was is het evenwel zeer opmerkelijk dat u dermate weinig kan vertellen over de kern van de bezigheden van uw vader.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw kennis van omliggende districten zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Zo kan u slechts drie omliggende districten opnoemen: Sherzad, Hisarak en Chaparhar (CGVS, p. 8). Khogyani kent evenwel nog lange grenzen met de districten Surkhrod en Pachieragam. Wanneer u bovendien wordt gevraagd om de door u vernoemde omliggende districten te situeren, moet u bevreemdend genoeg toegeven dat u geen enkel omliggend district kan situeren (CGVS, p. 8). Ook wanneer u gevraagd wordt welke van de omliggende districten het dichtst bij uw dorp liggen, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 10-11). U verklaart verder dat de provincie Laghman "ver" ten noorden van uw dorp ligt (CGVS, p. 11). Echter, gevraagd of de provincie Laghman uw district begrenst, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 11-12). U kan evenmin zeggen welk district van de provincie Laghman ten noorden van uw dorp ligt (CGVS, p. 11). Dit is zeer bevreemdend, gelet op uw verklaringen waaruit kan worden afgeleid dat uw dorp Kharwali, dat niet op de beschikbare kaarten kan worden teruggevonden, in het meest noordelijke deel van Khogyani gelegen is. Zo ligt uw dorp dichtbij de dorpen Zangalyan en Tatang, die wel teruggevonden werden (CGVS, p. 6). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u niet eens blijkt te weten dat het district Qarghayi van de provincie Laghman op amper tien kilometer ten noorden van Tatang en Zangalyan gelegen is en bovendien een lange noordelijke grens kent met uw district.

Ook is uw kennis van de verschillende Pasjtoenstammen in uw district bijna onbestaande. Immers, gevraagd welke de grootste Pasjtoenstammen zijn in Khogyani, kan u enkel zeggen dat er "verschillende stammen zijn". Echter, wanneer u de vraag opnieuw gesteld krijgt, kan u enkel zeggen dat Khogyani de grootste is (CGVS, p. 14). Aangezien uw district Khogyani heet, is het niet onlogisch dat u dit zegt. Wanneer u vervolgens voor de derde keer gevraagd wordt naar andere grote stammen, aangezien u zelf sprak over "verschillende stammen", komt u niet verder dan te zeggen dat er "veel stammen zijn", maar dat u er niets over weet (CGVS, p. 14).

Ten slotte kan u bijna niets vertellen over lokale persoonlijkheden. Zo somt u weliswaar vlot vijf mensen op uit uw district wanneer u naar belangrijke mensen wordt gevraagd: Haji Zaman, Haji Khair Mohammad, Jawid Zaman, Haji Aman en Sarjangai. Echter, u kan enkel zeggen dat Haji Zaman stierf in een zelfmoordaanslag in een dorp genaamd Chamthala. U kan verder niets meer over hem vertellen.

Van Jawid Zaman kan u enkel zeggen dat hij in de provinciale raad zat. Verder weet u niets over hem. Van Sarjantal, volgens u de politiechef, weet u evenmin iets meer (CGVS, p. 21). Van Haji Aman kan u enkel zeggen dat hij de broer is van Haji Zaman. U kan verder niets meer over hem zeggen (CGVS, p. 21-22). Het is evenwel uiterst bevreemdend dat u zeer vlot vijf namen kan opnoemen van belangrijke mensen uit uw district, maar verder niets over ze kan vertellen. Temeer omdat u eerder al verklaarde dat u deze mensen kende omdat dorpelingen over ze vertelden als er iets gebeurde (CGVS, p. 21). Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat u jong was en dat niemand er iets meer over zei (CGVS, p. 22). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Wanneer u vervolgens naar belangrijke mensen uit uw dorp wordt gevraagd, kan u enkel het dorpshoofd benoemen, Malik Shirin. Echter, gevraagd wat u over hem weet, kan u enkel algemeen zeggen dat het dorpshoofd tussenkwam bij conflicten. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om te beschrijven wat voor een persoon hij was, komt u evenmin verder dat te zeggen dat u zich "op deze moment niets herinnert" (CGVS, p. 22). Wanneer u tenslotte wordt gevraagd naar lokale talibancommandanten, die volgens uw verklaringen uw regio in handen hadden, somt u opnieuw vlot de leider en lagere commandanten op. Echter, gevraagd wat u van deze talibanstrijders weet, ontwijkt u tot tweemaal toe de vraag alvorens u niet verder komt dan te zeggen dat ze "de regio in handen hebben" (CGVS, p. 23). Ook dit zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Khogyani op de helling.

Het door u voorgelegde document, uw taskara, is niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien moet worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen."

De motivering dat verzoekers vrees voor gedwongen rekrutering door de taliban niet afdoende werd onderzocht is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Kharwali, in het district Khogyani, in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De door verzoeker geciteerde landeninformatie die betrekking heeft op gedwongen rekrutering door de taliban en de veiligheidssituatie in Afghanistan, Nangarhar en Khogyani kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft deze te verbinden met zijn persoon.

De Raad merkt verder op dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten moet weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR's "*Eligibility Guidelines for assessing the International protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 19 april 2016.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, stelt de Raad vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoeker zijn herkomst uit Kharwali, in het district Khogyani, in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn recente herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP